

iber:Camera

collegium vocale gent

orquestra i cor

philippe herreweghe

direcció

guy cutting tenor (evangelista)

florian boesch baix (jesús)

grace davidson soprano

hannah ely soprano

alex potter contratenor

benno schachtner contratenor

samuel boden tenor

florian sievers tenor

florian stöorz baix

mikhail timoshenko baix

bach

dilluns, 30 de març del 2026, 20 h

l'auditori

FUNDACIÓ
VILA CASAS

**aquest programa
ha estat possible gràcies
al suport de la fundació vila casàs**

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

Esther Boix

Un món en lluita

10.04 — 12.07.2026

Espais Volart

C/ Ausiàs Marc, 22, Barcelona

www.fundaciovilacasas.org

Johann Sebastian Bach

(1685 - 1750)

Passió segons Sant Mateu, BWV 244 (1736)

I

1. Cor i coral: Kommt, ihr Töchter,
2. Recitativ (Evangelista, Jesús): Da Jesus diese Rede vollendet hatte
3. Coral: Herzliebster Jesu
- 4a. Recitativ (Evangelista): Da versammelten sich die Hohenpriester
- 4b. Cor: Ja nicht auf das Fest
- 4c. Recitativ (Evangelista): Da nun Jesus war zu Bethanien
- 4d. Cor: Wozu dienet dieser Unrat?
- 4e. Recitativ (Evangelista, Jesús): Da das Jesus merketete, sprach er zu ihnen
5. Recitativ (contralt): Du lieber Heiland du
6. Ària (contralt): Buss und Reu
7. Recitativ (Evangelista, Judes): Da ging hin der Zwölfen einer
8. Ària (soprano): Blute nur
- 9a. Recitativ (Evangelista): Aber am ernsten Tage
- 9b. Cor: Wo willst du, dab wir dir bereiten
- 9c. Recitativ (Evangelista, Jesús): Er sprach: Gehet hin die Stadt
- 9d. Recitativ (Evangelista): Und sie wurden sehr betrübt
- 9e. Cor: Herr, bin ichs?
10. Coral: Ich bins, ich sollte büssen
11. Recitativ (Evangelista, Jesús): Er antwortete und sprach: Der mit der Hand
12. Recitativ (soprano): Wiewohl mein Herz in Tränen schwimmt
13. Ària (soprano): Ich will dir mein Herze schenken
14. Recitativ (Evangelista, Jesús): Und da sie den Lobgesang
15. Coral: Erkenne mich, mein Hüter
16. Recitativ (Evangelista, Jesús, Pere): Petrus aber antwortete
17. Coral: Ich will hier bei dir stehen
18. Recitativ (Evangelista, Jesús): Da kam Jesus mit ihnen zu einem Hofe
19. Recitativ (tenor) i coral: O schmerz!
20. Ària (tenor, cor II): Ich will bei meinen Jesu wachen
21. Recitativ (Evangelista, Jesús): Und ging hin ein wenig
22. Recitativ (baix): Der Heiland fällt vor seinen Vater nieder
23. Ària (baix): Gerne will ich mich bequemen
24. Recitativ (Evangelista, Jesús): Und er kam zu seinen Jüngern
25. Coral: Was mein gott will
26. Recitativ (Evangelista, Jesús, Judes): Und er kam und fand sie aber schlafend

27a. Ària (soprano, contralt, cor II): So ist mein Jesus nun gefangen

27b. Cor: Sind Blitze, sind Donner in Wolken verschwunden?

28. Recitativ (Evangelista, Jesús): Und Siehe, einer aus denen

29. Coral: O Mensch, bewein dein Sünde gross

—

II

30. Ària (contralt, cor II): Ach! nun ist mein Jesus hin!

31. Recitativ (Evangelista): Die aber Jesum gegriffen hatten

32. Coral: Mir hat die Welt trüglich gerich't

33. Recitativ (Evangelista, gran sacerdot, testimonis I, II): Und wiewohl viel falsche Zeugen her zu traten

34. Recitativ (tenor): Mein Jesus schweigt

35. Ària (tenor): Geduld!

36a. Recitativ (Evangelista, gran sacerdot, Jesús): Und der Hohepriester

36b. Cor: Er ist des Todes schuldig!

36c. Recitativ (Evangelista): Da speieten sie aus

36d. Dos cors: Weissage uns

37. Coral: Wer hat dich so geschlagen

38a. Recitativ (Evangelista, criades I i II, Pere): Petrus aber sab

38b. Cor: Wahrlich, du bist auch einer von denen

38c. Recitativ (Evangelista, Pere): Da hub er an

39. Ària (contralt): Erbarme dich

40. Coral: Bin ich gleich von dir gewichen

41a. Recitativ (Evangelista, Judes): Des Morgens aber hielten

41b. Cor: Was gehet uns das an?

41c. Recitativ (Evangelista, grans sacerdots I i II): Und er warf die Silberlinge

42. Ària (baix): Gebt mir meinen Jesum wieder!

43. Recitativ (Evangelista, Pilart, Jesús): Sie hielten aber einen Rat

44. Coral: Befiehl du deine Wege

45a. Recitativ (Evangelista, Pilat, dona de Pilat, cor): Auf das Fest aber hatte

45b. Dos cors: Lass ihn kreuzigen!

46. Coral: Wie wunderbarlich ist doch

47. Recitativ (Evangelista, Pilat): Der Landpjeger sagte

48. Recitativ (soprano): Er hat uns allen wohlgetan

49. Ària (soprano): Aus liebe wil mein Heiland sterben

50a. Recitativ (Evangelista): Sie schrieen aber noch mehr

50b. Dos cors: Lass ihn kreuzigen!

50c. Recitativ (Evangelista, Pilat): Da aber Pilatus sahe

50d. Cor: Sein Blut komme über uns

50e. Recitativ (Evangelista): Da gab er ihnen Barrabam los

51. Recitativ (contralt): Erbam es Gott!

52. Ària (contralt): Können Tränen meiner Wangen

53a. Recitativ (Evangelista): Da nahmen die Kriegsknechte

- 53b. Cor: Gegrüßet seist du, Jüdekönig!
53c. Recitatu (Evangelista): Und speiten ihn an
54. Coral: O Haupt voll Blut und Wunden
55. Recitatu (Evangelista): Und da sie ihn verspottet hatten
56. Recitatu (baix): Ja freilech will in uns das
57. Ària (baix): Komm, süßes Kreuz, so will ich sagen
58a. Recitatu (Evangelista): Uns da sie an sie Stätte kamen
58b. Cor: Der du den Tempel Gottes
58c. Recitatu (Evangelista): Des gleichen auch die
58d. Cor: Andern hat er geholfen
58e. Recitatu (Evangelista): Des gleichen schmäheten ihn
59. Recitatu (contralt): Ach Golgatha
60. Ària (contralt, cor II): Sehst, Jesus hat die Hand
61a. Recitatu (Evangelista, Jesús): Und von der sechsten
61b. Cor: Der rufet dem Elias!
61c. Recitatu (Evangelista): Und bald lief einer unter ihnen
61d. Cor: Halt! Lass sehen
61e. Recitatu (Evangelista): Aber Jesus schrie abermal
62. Coral: Wenn ich einmal soll scheiden
63a. Recitatu (Evangelista): Und siehe da, der Vorhang
63b. Dos cors a l'unison: Wahrlich, dieser ist Gottes
63c. Recitatu (Evangelista): Und es waren viel Weiber da
64. Recitatu (baix): Am Abend, da es kühle war
65. Ària (baix): Mache dich, mein Herze, rein
66a. Recitatu (Evangelista): Und Joseph nahm den Leib
66b. Dos cors: Herr, wir haben gedacht
66c. Recitatu (Evangelista, Pilat): Pilatus sprach zu ihnen
67. Recitatu (soprano, contralt, tenor, baix, cor II): Nun ist der Herr zur Ruh gebracht
68. Cor: Wir setzen uns mit Tränen nieder

**durada aproximada del concert: primera part, 70 minuts /
pausa de 20 minuts / segona part, 90 minuts**

coproduït amb: **L'AUDITORI**

Collegium Vocale Gent

Collegium Vocale Gent va ser fundat el 1970 per iniciativa de Philippe Herreweghe. El conjunt va ser un dels primers a aplicar noves idees sobre la pràctica interpretativa barroca en la música vocal. El seu enfocament autèntic, orientat al text i de caràcter retòric va donar al conjunt el so transparent amb el qual va assolir fama mundial i va actuar a les principals sales de concerts i festivals de música d'Europa, els Estats Units, Rússia, Amèrica del Sud, Japó, Hong Kong i Austràlia. Des del 2017, el conjunt organitza el seu propi festival d'estiu, Collegium Vocale Crete Senesi, a la Toscana (Itàlia).

En els darrers anys, Collegium Vocale Gent ha evolucionat de manera orgànica fins a convertir-se en un conjunt extremadament flexible, l'ampli repertori del qual abasta diferents períodes estilístics. La seva major fortalesa resideix en la seva capacitat per reunir la formació ideal per a cada projecte. La música del Renaixement, per exemple, s'interpreta amb un petit grup de solistes. La música barroca alemanya —i en particular l'obra vocal de J. S. Bach— ha estat una especialitat del conjunt i continua sent la joia de la corona del seu repertori. Collegium Vocale Gent també s'ha especialitzat en el repertori oratori romàntic, modern i contemporani, interpretat amb un cor simfònic de fins a 80 cantants.

A més d'actuar amb la seva pròpia orquestra barroca, Collegium Vocale Gent col·labora amb diversos conjunts instrumentals especialitzats en interpretació històricament informada, entre ells l'Orchestre des Champs Elysées, el Freiburger Ba-

rockorchester i l'Akademie für Alte Musik Berlin. Així mateix, treballa amb destacades orquestres simfòniques com l'Antwerp Symphony Orchestra, la Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam, la Budapest Festival Orchestra, la Staatskapelle Dresden o la Chamber Orchestra of Europe. El conjunt ha col·laborat amb directors de renom com Ivor Bolton, Marcus Creed, Reinbert de Leeuw, Iván Fischer, René Jacobs, Yannick Nézet-Séguin, Kaspars Putnins, Jos van Immerseel, Paul Van Nevel, James Wood i molts altres.

Sota la direcció de Philippe Herreweghe, Collegium Vocale Gent ha construït una impressionant discografia amb més de 100 enregistraments, la majoria d'ells per als segells Harmonia Mundi France i Virgin Classics. El 2010, Philippe Herreweghe va fundar el seu propi segell discogràfic, (PHI), juntament amb Outhere Music, amb la finalitat de disposar de plena llibertat artística per desenvolupar un catàleg ric i variat. Des de llavors, s'han publicat al voltant de 25 nous enregistraments amb música vocal de Bach, Beethoven, Brahms, Dvořák, Gesualdo, Haydn o Victoria. Entre els enregistraments recents s'inclouen l'oratori *Christus am Ölberge* de Beethoven (LPH039), *Herz und Mund und Tat und Leben*, un nou volum de cantates de J. S. Bach (LPH041), i *Silenzio mio*, el *Quart Llibre de Madrigals* de Carlo Gesualdo (LPH043).

Collegium Vocale Gent compta amb el suport financer de la Comunitat Flamenca, la ciutat de Gant i la Loteria Nacional de Bèlgica.

Evangelista

Guy Cutting

Jesus Florian Boesch

Soprano*

Grace Davidson

Hannah Ely

Alt*

Alex Potter

Benno Schachtner

Tenor*

Samuel Boden

Florian Sievers

Baix*

Florian Störtz

Mikhail Timoshenko

*solistes cantant al cor

Pere / Pontífex I

Florian Störtz

Pilat / Pontífex II

Philipp Kaven

Judes

Julian Millán

Esposa de Pilat /

Serventa I

Chiyuki Okamura

Serventa II

Magdalena Podkošcielna

Testis I

Bart Uvyn

Testis II

Emanuele Petracco

Cor 1

Soprano

Grace Davidson

Chiyuki Okamura

Magdalena Podkošcielna

Alt

Alex Potter

Cécile Pilorger

Charles Sudan

Tenor

Samuel Boden

Malcolm Bennett

Patrik Hornak

Baix

Florian Störtz

Philipp Kaven

Bart Vandewege

Ripieni

Shahane Aghaqaryan

Kitty Lai

Molly O'Toole

Sophia-Louise Potter

Cor 2

Soprano

Johanna Ihrig

Annelies Brants

Sumei Bao-Smith

Alt

Benno Schachtner

Daniel Folqué

Bart Uvyn

Tenor

Florian Sievers

Emanuele Petracco

Joseph Taylor

Baix

Mikhail Timoshenko

Julian Millán

Tobias Wicky

Ripieni

Gala Sedano

Rosella Tang

Lea Vandewege

Sien Wils

Orquestra 1

Concertino

Christine Busch

Violí I

Marieke Bouche

Paul Wicke

Violí II

Dietlind Mayer

Adrian Chamorro

Verena Sommer

Viola

Corina Golomoz

Kaat De Cock

Violoncel

Ageet Zweistra

Vincent Malgrange

Contrabaix

Miriam Shalinsky

Orgue

Maude Gratton

Flauta

Patrick Beuckels

Amélie Michel

Oboè

Emmanuel Laporte

Taka Kitazato

Fagot

Julien Debordes

Viola da gamba

Romina Lischka

Orquestra 2

Concertino

Maria Roca

Violí I

Felicia Graf

Julie Rivest

Violí II

Angie Agudelo

Michiyo Kondo

Anton Van Durme

Viola

Oscar Holch

Ana Dunne Sequi

Violoncel

Harmen Jan Schwitters

Oleguer Aymami

Contrabaix

Joe Carver

Orgue

François Guerrier

Flauta

Géraldine Clément

Aryna Tsytilianok

Oboè

Yanina Yacubsohn

Florian Abdesselam

Fagot

Hugo Rodriguez

Artega

Director

Philippe Herreweghe

Philippe Herreweghe

Philippe Herreweghe va néixer a Gant, on va cursar estudis tant universitaris com al conservatori, formant-se com a pianista amb Marcel Gazelle. Durant aquest període va començar la seva activitat com a director i el 1970 va fundar el Collegium Vocale Gent. El seu treball innovador va cridar l'atenció de Nikolaus Harnoncourt i Gustav Leonhardt, que el van convidar a participar en les seves gravacions de la integral de les cantates de J. S. Bach.

L'enfocament enèrgic, autèntic i retòric de Herreweghe envers la música barroca va rebre aviat un ampli reconeixement. El 1977 va fundar a París el conjunt La Chapelle Royale, amb el qual es va dedicar a la música del Segle d'Or francès. Entre 1982 i 2002 va ser director artístic de les Académies Musicales de Saintes. Durant aquest període va fundar diversos conjunts amb els quals va desenvolupar interpretacions històricament informades i profundament reflexionades d'un repertori que abasta des del Renaixement fins a la música contemporània. Entre aquests es troben l'Ensemble Vocal Européen, especialitzat en polifonia renaixentista, i l'Orchestre des Champs-Élysées, fundada el 1991 amb l'objectiu d'interpretar repertori preromàntic i romàntic amb instruments originals. Des del 2009, Philippe Herreweghe i el Collegium Vocale Gent treballen activament en el desenvolupament d'un gran cor simfònic de dimensió europea. Des del 2001 és també director artístic de l'Accademia delle Crete Senesi, coneguda des del 2017 com el festival Collegium Vocale Crete Senesi, a la Toscana italiana.

Philippe Herreweghe cerca constantment nous reptes musicals i ha desenvolupat una intensa activitat en el gran repertori simfònic, des de Beethoven fins a Stravinsky. Des del 1997 manté una estreta relació amb l'Antwerp Symphony Orchestra (deFilharmonie), tant com a director principal com convidat. És també un director convidat habitual d'orquestrades com la Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam, la Gewandhausorchester de Leipzig, la Staatskapelle de Dresden, la Wiener Symphoniker, la Kammerorchester Basel i la Cleveland Orchestra. En les pròximes temporades dirigitrà, entre d'altres, la HR-Sinfonieorchester Frankfurt, l'Orquestra Simfònica de Mont-real i l'Orchestra of St Luke's.

Al llarg dels anys, Philippe Herreweghe ha construït una extensa discografia de més de 135 enregistraments amb els seus diferents conjunts, publicats en segells com Harmonia Mundi France, Virgin Classics i Pentatone. Entre els enregistraments més destacats figuren Lagrime di San Pietro de Lassus, la Passió segons sant Mateu de Bach, les integrals de les simfonies de Beethoven i Schumann, el cicle de cançons Des Knaben Wunderhorn de Mahler, la Simfonia núm. 5 de Bruckner, Pierrot Lunaire de Schönberg i la Simfonia dels salms de Stravinsky. El 2010 va fundar, juntament amb Outhere Music, el seu propi segell discogràfic, (PHI), sota el qual s'han publicat des d'aleshores més de trenta nous enregistraments que abracen des de William Byrd fins a Igor Stravinsky. Entre els més recents es troben l'oratori Christus am Ölberge de Beethoven (LPH 039), les Simfonies núm. 1 i 3 de Robert Schumann (LPH

040) i Herz und Mund und Tat und Leben, un nou volum de cantates de J. S. Bach (LPH 041).

Philippe Herreweghe ha rebut nombrosos guardons europeus per la coherència de la seva imaginació artística i el seu compromís musical. El 1990 la premsa musical europea el va nomenar «Personalitat Musical de l'Any». El 1993, ell i el Collegium Vocale Gent van ser designats Ambaixadors Culturals de Flandes. Un any més tard va ser distingit amb l'Orde belga d'Officier des Arts et Lettres, i el 1997 va rebre un doctorat honoris causa per la Universitat Catòlica de Lovaina. El 2003 va ser nomenat Chevalier de la Légion d'Honneur per l'Estat francès. El 2010 la ciutat de Leipzig li va concedir la Medalla Bach en reconeixement a la seva extraordinària contribució com a intèrpret de l'obra de Bach. El 2017 va rebre un doctorat honoris causa per la Universitat de Gant i, el 2021, va ser guardonat amb l'Última, premi a la trajectòria per mèrits culturals generals atorgat pel Govern flamenc.

Florian Boesch

El baríton austríac Florian Boesch és reconegut com un dels intèrprets de Lied més destacats de l'actualitat i actua regularment en sales de referència com el Wigmore Hall de Londres, el Musikverein i el Konzerthaus de Viena, el Carnegie Hall, el Concertgebouw d'Amsterdam, la Laeiszhalle d'Hamburg, el Konzerthaus de Dortmund, la Philharmonie de Luxemburg, la Philharmonie de Colònia, De Doelen a Rotterdam, així com als festivals d'Edimburg, Schwetzingen i Salzburg. Acompanyat per Malcolm Martineau, va interpretar els tres cicles de Schubert a Glasgow i en diferents ciutats d' Austràlia (Sydney, Adelaide i Melbourne). Florian Boesch ha estat artista resident al Wigmore Hall, al Konzerthaus de Viena, al Teatro de la Zarzuela de Madrid i al Theater an der Wien. En la temporada 2021/2022 va demostrar la seva versatilitat artística com a artista resident a l'Elbphilharmonie d'Hamburg.

Habitual dels grans escenaris de concert, Florian Boesch ha col·laborat amb orquestres de primer nivell com la Filharmònica de Viena i la de Berlín, la Royal Concertgebouw Orchestra, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera, la Wiener Symphoniker, la Gewandhausorchester de Leipzig, la Staatskapelle de Dresden, la Kammerphilharmonie Bremen, la Bamberg Symphoniker, la London Symphony Orchestra i la Chamber Orchestra of Europe, sota la batuta de directors de renom com Giovanni Antonini, Ivor Bolton, Teodor Currentzis, Riccardo Chailly, Gustavo Dudamel, Adam Fischer, Iván Fischer, Stefan Gottfried, Philippe Herreweghe, Pablo Heras-Casado, Vladimir Jurowski, Mariss Jansons, Sir Roger Norrington, Andrés Orozco-Estrada, Sir Simon Rattle, Robin

Ticciati i Franz Welser-Möst.

Va mantenir una estreta col·laboració amb Nikolaus Harnoncourt, amb qui va realitzar els seus últims projectes conjunts: El Messies i Saul de Händel al Musikverein de Viena, així com The Fairy Queen de Purcell al festival Styriarte de 2014. Al Festival de Salzburg van interpretar junts La Creació i Les estacions de Haydn.

Entre els moments destacats de la temporada actual s'inclouen Els set pecats capitals de Weill amb l'Orquestra Filharmònica Txeca sota la direcció de Sir Simon Rattle; lieder de Mahler amb l'Orquestra Filharmònica dels Països Baixos dirigida per Lorenzo Viotti; La Creació de Haydn sota la direcció d'Adam Fischer a Graz; concerts dedicats a Bach i Händel; així com el Rèquiem alemany de Brahms amb Concentus Musicus Wien sota Stefan Gottfried a Grafenegg i Viena. Així mateix, interpreta la Passió segons sant Mateu de Bach en gira amb Philippe Herreweghe, La nit de Walpurgis de Mendelssohn amb Andrés Orozco-Estrada a Espanya i el War Requiem de Britten amb Mirga Gražinytė-Tyla a París. Ofereix també recitals al Festival d'Edimburg, la Schubertiada de Vilabertran, el Muziekgebouw d'Amsterdam i el Wigmore Hall de Londres. Es pot escoltar interpretant Die schöne Müllerin de Schubert juntament amb l'Ensemble Franui al Festival de Salzburg i al Konzerthaus de Viena.

Igualment convincent a l'escenari operístic, les seves produccions més recents inclouen Saul i Orlando de Händel en muntatges de Claus Guth al Theater an der Wien. Ha ofert interpretacions

molt aclamades en versions escenificades de Lazarus de Schubert i El Messies de Händel, així com en el paper de Jonathan Peachum a Die Dreigroschenoper de Kurt Weill, The Fairy Queen de Purcell, Wozzeck d'Alban Berg i Le nozze di Figaro de Mozart al Theater an der Wien. A l'Òpera Estatal de Berlín va interpretar Méphistophélès a La damnation de Faust de Berlioz al Schillertheater sota la direcció de Sir Simon Rattle. Entre les fites de la seva carrera destaquen Wozzeck d'Alban Berg a Colònia i Così fan tutte de Mozart al Festival de Salzburg.

La temporada 2022/2023 va marcar el seu debut a l'Òpera Estatal de Viena amb un projecte mahlerià titulat Von der Liebe Tod (equip artístic liderat per Calixto Bieito i Lorenzo Viotti). El maig de 2023 va participar en una producció escenificada de Die schöne Müllerin de Schubert juntament amb Nikolaus Habjan i Musicbanda Franui a l'Òpera Estatal de Berlín Unter den Linden, producció que posteriorment es va presentar a l'Elbphilharmonie d'Hamburg, el Festival de Bregenz, l'Òpera de Graz, el Festival Salzkammergut de Gmunden i el MusikTheater an der Wien. El juny de 2025 tornarà a aparèixer en la producció de Saul de Händel dirigida per Claus Guth a la Semperoper de Dresden i debutarà com a Barba Blava en una nova producció de El castell de Barbablava de Bartók al Festival del Tirol a Erl, seguida d'una reposició d'aquesta producció al Maggio Musicale Fiorentino. El gener de 2026 tornarà a la Nederlandse Opera amb una nova producció de Semele de Händel sota la direcció d'Emmanuelle Haïm.

Les gravacions de Florian Boesch han estat àmpliament elogiades per la crítica internacional i han rebut nombrosos premis, entre ells l'Edison Klassiek Award el 2012. Die schöne Müllerin va ser nominada als Grammy el 2015 en la categoria de Millor Interpretació Vocal Clàssica Solista. A començaments de setembre de 2017, el segell Hyperion va publicar una nova gravació de Winterreise de Schubert amb Roger Vignoles al piano; a la tardor de 2018 va seguir una gravació de

cançons de Schubert en versió orquestrada amb Concertus Musicus Wien sota la direcció de Stefan Gottfried. Les seves gravacions de cançons de Schumann i Mahler també li van valer un BBC Music Magazine Award. El maig de 2023, Linn Records va publicar un nou àlbum amb Dichtersliebe i els Kerner-Lieder de Schumann.

Florian Boesch va rebre la seva formació vocal inicial de Ruthilde Boesch i posteriorment va estudiar Lied i oratori amb Robert Holl a Viena. Des de la tardor de 2015 és professor de Lied i oratori a la Universitat de Música i Arts Escèniques de Viena.

Samuel Boden

El tenor britànic Samuel Boden ha desenvolupat una carrera internacional en l'òpera i el concert, amb un èxit especial en els àmbits de la música antiga i contemporània. És un intèrpret molt reconegut de Monteverdi, Bach, Händel, el barroc francès i Britten.

Entre les fites de la seva carrera es troba la creació dels papers de Boy i Young King a *Lessons in Love and Violence* de George Benjamin a la Royal Opera House de Covent Garden, seguida de representacions a l'Òpera Nacional dels Països Baixos, l'Òpera Estatal d'Hamburg, l'Òpera de Lió i el Gran Teatre del Liceu de Barcelona. Així mateix, ha interpretat els papers protagonistes de *L'Orfeo* de Monteverdi i *Orphée et Eurydice* de Gluck per a la Nederlandse Reisopera, el paper titular de *Platée* de Rameau per a Garsington Opera i *Idamante a Idoménée* de Campra per a l'Opéra de Lille i la Staatsoper Unter den Linden de Berlín. Ha cantat també diversos altres papers de haute-contre de Rameau i Charpentier, així com *L'Ormino* de Cavalli. Altres rols inclouen *Oronte* a *Alcina* al Festival Händel de Karlsruhe, el *Poeta* a *The Hunting Gun* de Thomas Larcher al Festival d'Aldeburgh, *Anthony* a *Sweeney Todd* per a l'Òpera Nacional de Bergen i el paper protagonista a *Acis & Galatea* al Festival de Buxton. Especialista en Purcell, Samuel ha aparegut recentment en produccions de *The Indian Queen* a Opera Ballet Vlaanderen i *The Fairy Queen* al Drottningholms Slottsteater.

Samuel actua amb regularitat amb els principals conjunts d'interpretació historicista, com Collegium Vocale Gent sota la direcció de Philippe

Herreweghe, *Le Concert d'Astrée* amb Emmanuelle Haïm, Les Arts Florissants i William Christie, Les Musiciens du Louvre amb Marc Minkowski, la Wiener Akademie amb Martin Haselböck, Cappella Mediterranea amb Leonardo García Alarcón, The English Concert amb Harry Bicket i la Freiburger Barockorchester amb Kristian Bezuidenhout.

Així mateix, ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera, la Scottish Chamber Orchestra, la BBC Symphony Orchestra i l'Orquestra de la Ràdio de Frankfurt, a més de la Mahler Chamber Orchestra, la Camerata de Salzburg i l'Orquestra Filharmònica de Rotterdam. Ha actuat també amb la Seattle Symphony sota la direcció de Nicholas McGegan i amb The Orchestra of St Luke's dirigida per Bernard Labadie. La seva discografia, en constant creixement, inclou *Roméo* et *Juliette* de Berlioz amb la BBC Symphony Orchestra dirigida per Sir Andrew Davis, així com enregistraments dedicats a obres de Monteverdi, Capra, Charpentier, Daniel Purcell, Rameau, Bach i Blow, juntament amb compositors contemporanis com Tansy Davies, Alec Roth i George Benjamin.

Samuel Boden va iniciar la seva trajectòria professional com a xef i posteriorment va estudiar cant al Trinity Laban Conservatoire.

Guy Cutting

El tenor britànic Guy Cutting s'està consolidant com un intèrpret molt sol·licitat de Bach i d'altres grans mestres del Barroc. Ha col·laborat amb molts dels principals referents de la interpretació historicista, entre ells Philippe Herreweghe, Masaaki Suzuki, John Butt, John Eliot Gardiner, Marcus Creed i Jos van Veldhoven, així com amb una nova generació de directors i especialistes com Jonathan Cohen, Laurence Cummings, Richard Egarr, Leonardo García Alarcón, Paul Whelan, Dinis Sousa i Hans-Christoph Rademann.

Entre els seus compromisos destaquen actuacions amb alguns dels conjunts historicistes més importants, com l'Orchestra of the Age of Enlightenment (inclòs el seu debut als BBC Proms amb la Missa en si menor de Bach), l'Academy of Ancient Music, Collegium Vocale Gent, The Dunedin Consort, la Stuttgart Bach Akademie, Gli Angeli Genève, l'Orchestra of the 18th Century, la Irish Baroque Orchestra, De Nederlandse Bachvereniging i els American Bach Soloists. Així mateix, ha actuat amb la Royal Concertgebouw Orchestra, la Tonhalle-Orchester Zürich, la Filharmònica de Bergen, la Bournemouth Symphony Orchestra, la Royal Northern Sinfonia, la Britten Sinfonia i l'English Chamber Orchestra.

Com a recitalista, Guy ha interpretat Schubert juntament amb el fortepianista Kristian Bezuidenhout (enregistrament publicat a OAE Player) i ha explorat el repertori de la cançó anglesa amb George Ireland al Festival Crete Senesi; obres de Gurney i Butterworth a l'Oundle International Music Festival; i Britten i Finzi al Clifton International Festival of Music, acompanyat per la

pianista Hannah Ely. La seva discografia inclou enregistraments de Scarlatti i Händel per al segell Avie; de Charpentier, Couperin, Blow i Mozart per a Novum; i la Passió de Gabriel Jackson per a Delphian. Entre els seus pròxims llançaments figuren obres de Bach, Händel, Clérambault i Stravinsky.

Entre els seus futurs compromisos es troben obres de Stravinsky amb l'Orchestra della Svizzera Italiana sota la direcció de Charles Dutoit; *Acis & Galatea* amb Cappella Mediterranea i Leonardo García Alarcón; així com el seu debut amb la Handel and Haydn Society juntament amb Jonathan Cohen en un programa dedicat a Bach.

Antic nen cantor i posteriorment becari coral (choral scholar) al New College d'Oxford, Guy Cutting es va graduar amb matrícula d'honor en Música. El 2013 va ser el primer guardonat amb el Jeffrey Thomas Award dels American Bach Soloists i va ser distingit com a Rising Star of the Enlightenment.

Grace Davidson

Grace va créixer en una casa el passadís de la qual estava completament ocupat per un piano de cua que s'hi guardava per a un amic de la família: la música era físicament inevitable. Va aprendre piano i violí, però va ser el cant allò que més la va apassionar. Quan tenia tres anys la van portar a veure Cats i va cantar durant tota la funció —o, més ben dit, sempre que la mà de la seva mare no li cobria la boca. I va ser precisament la seva veu la que li va valer una beca per a la Royal Academy of Music, on va obtenir el Premi de Música Antiga i va completar els seus estudis de grau i postgrau. El 2016, Grace va ser nomenada Associate de la Royal Academy of Music.

Des d'aleshores ha treballat com a solista amb alguns dels conjunts barrocs més destacats, sota la direcció de Sir John Eliot Gardiner, Paul McCreesh, Philippe Herreweghe i Harry Christophers. La seva discografia inclou una dècada d'enregistraments amb The Sixteen, molts d'ells com a solista, entre els quals es troben Jephtha de Händel (en el paper de l'Àngel), Dixit Dominus, les Vespres de 1610 de Monteverdi, Pianto della Madonna, Acis and Galatea (com a Galatea) i les Misses luteranes de Bach. Al programa Building a Library de BBC Radio 3, la seva interpretació al Rèquiem de Fauré (amb la London Symphony Orchestra i Tenebrae, sota la direcció de Nigel Short) va ser ressenyada per Richard Morrison amb una frase tan senzilla com eloqüent: «El Pie Jesu de Grace Davidson és incomparable».

La puresa del seu timbre ha portat nombrosos compositors contemporanis de primer nivell a escriure per a ella, de manera molt especial Max

Richter, qui la va escollir com a solista vocal per a moltes de les seves obres, entre elles Sleep. Aquesta peça, de durada nocturna, ja s'ha interpretat arreu del món, inclosa una actuació el 2019 a la Gran Muralla Xinesa.

Entre els seus enregistraments solistes més recents per al segell Signum Records figuren Vivaldi & Handel, un disc de cantates sacres per a veu sola juntament amb l'Academy of Ancient Music, i John Dowland: First Booke of Songes Or Ayres, amb el llautista David Miller.

Hannah Ely

Afincada a Brussel·les, la soprano britànica Hannah Ely està especialitzada en repertori renaixentista i barroc i ha actuat àmpliament com a solista arreu d'Europa i del Regne Unit amb Collegium Vocale Gent, Il Gardellino, Le Banquet Céleste, Orchestra of the Age of Enlightenment, Vox Luminis, Ensemble Masques, Alia Mens Ensemble, Monteverdi String Band i Camerata Øresund.

Hannah és fundadora i directora artística de Fieri Consort, dedicat a la música secular dels segles XVI i XVII. Entre les seves recents línies d'investigació s'inclouen estudis sobre ornamentació, disminució i pràctiques interpretatives del madrigal solista. També és sol·licitada per conjunts com Huelgas Ensemble i Gli Angeli Genève.

En els darrers mesos, ha estat de gira amb un nou programa en solitari A Thousand Flexible Ways pel Regne Unit, i el 2025 va fer el seu debut com a solista a l'Utrecht Early Music Festival i al Beaune Baroque Opera Festival amb Pygmalion de Rameau amb Ensemble Masques.

Paral·lelament a la seva carrera interpretativa, Hannah és co-directora artística del Brighton Early Music Festival, reconegut internacionalment per la seva programació imaginativa, i directora musical del Purbeck Art Weeks Festival, Regne Unit.

Alex Potter

Elogiat per The Times pel seu «to eteri i un control extraordinàriament bell», Alex Potter és un dels contratenors més destacats del panorama musical europeu. És reconegut tant per les seves interpretacions d'obres consagrades de Bach, Händel i altres compositors, com per la seva dedicació a l'exploració de repertoris menys coneguts, que presenta en concerts i enregistraments sota la seva pròpia direcció artística. Ha col·laborat amb directors de renom com Philippe Herreweghe, Hans Christoph Rademann, John Butt, Lars Ulrik Mortensen, Jordi Savall, Stephan MacLeod, Jos van Veldhoven i Justin Doyle.

A la temporada 2025/26, Alex Potter presenta el seu propi concepte de programa, *Aus der Bach'schen Bibliothek*, juntament amb Gli Angeli Genève a Gdansk, i realitza una gira per Corea amb la Missa en si menor de Bach juntament amb el Collegium Vocale Gent. Així mateix, interpretarà *El Messies* de Händel amb Gli Angeli Genève a Bruges, Brussel·les i Nimega, així com l'Oratori de Nadal de Bach amb *La Cetra* a Barcelona, Friburg, La Chauv-de-Fonds i Basilea. Altres moments destacats inclouen el programa *Süßer Trost* – Cantates de Bach amb a nocte temporis i Reinoud van Mechelen a Bèlgica i Viena, a més d'altres compromisos que s'anunciaran pròximament.

Entre les fites recents figuren la interpretació de la Missa en si menor de Bach amb la Royal Concertgebouw Orchestra sota la direcció de Philippe Herreweghe; concerts dedicats a Bach i Telemann amb Arcangelo i Jonathan Cohen al Wigmore Hall de Londres; i *Abraham and Isaac*

de Benjamin Britten juntament amb el tenor Thomas Hobbs a Vancouver (Canadà). Juntament amb Dani Espasa, va concebre i interpretar el programa *Handel – Friends and Foes*, centrat en obres de Händel i d'alguns dels seus contemporanis menys coneguts, amb *Vespres d'Arnadí*, inaugurant la temporada 2022 del Palau de la Música Catalana a Barcelona. El Nadal de 2023 va crear i dirigir un programa al voltant del Magnificat de Bach, que va presentar en gira pels Països Baixos i Espanya juntament amb la *Nederlandse Bachvereniging*.

L'extensa discografia d'Alex Potter inclou més de cinquanta enregistraments, entre ells sis àlbums en solitari. Entre els més destacats es troben *Cantates de Bach* (2023) amb Philippe Herreweghe i el *Collegium Vocale Gent*, l'aclamat *El Messies de Händel* dirigit per John Nelson amb *The English Concert*, i un nou disc de cantates solistes de Bach amb *Il Gardellino* per al segell *Passacaille*. El seu àlbum solista més recent, *Antonio* (2023), va rebre excel·lents crítiques.

Alex va iniciar la seva trajectòria musical com a nen cantor a la Catedral de Southwark, i posteriorment va ser Choral Scholar al New College d'Oxford. Més tard va aprofundir en el cant i la pràctica interpretativa barroca a la *Schola Cantorum Basiliensis* amb Gerd Türk, complementant la seva formació amb classes amb Evelyn Tubb.

Benno Schachtner

El contratenor Benno Schachtner destaca com una de les veus més rellevants de la seva especialitat, captivant el públic en sales de concert i teatres d'òpera de tot el món amb la seva naturalitat envoltant. Reconegut per un timbre alhora terrenal i eteri, Schachtner és celebrat per la profunditat emocional de les seves interpretacions d'un repertori que abasta des del Renaixement fins a la música contemporània. La seva espontaneïtat i el goig amb què viu els moments de la música—sovint imprevisibles i no planificats— resulten especialment inspiradors. Gràcies a una tècnica brillant, un agut sentit del matís interpretatiu i una entrega apassionada, conquereix de manera constant la seva audiència.

La formació artística de Schachtner va estar profundament marcada pels seus mestres: el professor G. Weinberger (Música Sacra, 2004–2009) a la Hochschule für Musik de Detmold i el professor Ulrich Messthaler (Cant, 2010–2012) a la Schola Cantorum Basiliensis. El 2020 va ser nomenat professor d'Interpretació Històrica a la Hochschule für Künste de Bremen, on des de llavors dirigeix una classe internacional de pràctica interpretativa històrica.

Un eix central de la seva tasca pedagògica és l'èmfasi en la interpretació honesta, la flexibilitat musical i una rica paleta tímbrica. Troba una important font d'inspiració en la natura, reflex de la seva profunda passió per l'agricultura. A la seva ciutat natal de Dietenheim gestiona una explotació agrícola a temps parcial.

A més, Schachtner és fundador i director artístic

del Festival DIADEMUS a la seva regió d'origen. Així mateix, dirigeix els conjunts DIADEMUS vocalisten, DIADEMUS concertisten i la DIADEMUS chorakademie, contribuint de manera decisiva al panorama cultural a través d'aquestes iniciatives.

Florian Sievers

El tenor Florian Sievers, nascut a Hamburg, va adquirir les seves primeres experiències vocals com a membre dels Chorknaben Uetersen. Després de cursar estudis de Música Escolar, va estudiar cant amb Berthold Schmid a la Hochschule für Musik und Theater de Leipzig, on el 2021 va completar amb distinció els seus estudis de Meisterschüler i on actualment resideix i treballa com a cantant freelance.

La seva consolidació com a solista a una edat primerenca va donar lloc ràpidament a una intensa activitat concertística internacional, que avui el porta amb regularitat a importants centres musicals, entre ells la Filharmònica de Berlín, l'Elbphilharmonie d'Hamburg, la Laeiszhalle d'Hamburg, la Filharmònica de Dresden, el Musikfest Bremen, el Musikfest Stuttgart, els Händel-Festspiele de Halle, el MDR Musiksommer, els Bachfeste de Leipzig, Ansbach, Arnstadt i Eisenach, el Festival Oude Muziek d'Utrecht, DeSingel a Anvers, Bozar a Brussel·les, el Concertgebouw de Bruges i d'Amsterdam, l'Auditorio Nacional de Música i el Teatro Real de Madrid, el Palau de la Música Catalana de Barcelona, el Teatro de la Maestranza de Sevilla i el Grand Auditorium de la Maison de Radio France a París, entre molts altres.

Entre els moments més destacats de la temporada 2022/23 figuren el seu debut als Estats Units amb obres de Händel i Bach al Boston Early Music Festival; la Missa en do menor de Mozart amb la B'Rock Orchestra a La Haia, Brussel·les i Anvers; i la Novena Simfonia de Beethoven amb la Sønderjyllands Symfoniorkester a Dinamarca.

A la temporada 2023/24 va realitzar, entre altres compromisos, una gira europea que el va portar també al Wigmore Hall de Londres amb l'Oratori de Nadal de J. S. Bach juntament amb l'Ensemble Vox Luminis sota la direcció de Lionel Meunier; va interpretar el paper de l'Evangelista a la Passió segons sant Joan de Bach amb el RIAS Kammerchor i l'Akademie für Alte Musik Berlin (AKAMUS), sota la direcció de Justin Doyle, a la Filharmònica de Berlín i a La Seine Musicale de París; va tornar a interpretar la Passió segons sant Joan amb la hr-Sinfonieorchester sota Alain Altinoglu a l'Alte Oper de Frankfurt; va participar com a tenor solista convidat en el ballet Dona Nobis Pacem de John Neumeier, basat en la Missa en si menor de Bach, a l'Òpera Estatal d'Hamburg; i va oferir concerts al Rheingau Musik Festival amb el Windsbacher Knabenchor, així com noves col·laboracions amb el RIAS Kammerchor i AKAMUS. Els compromisos de la temporada 2024/25 inclouen cantates de Bach amb la Wrocław Baroque Orchestra sota la direcció de Jaroslaw Thiel; la cantata BWV 112 (en concert i en producció de CD i vídeo) amb la Bachstiftung St. Gallen sota Rudolf Lutz; la Passió segons sant Mateu de Bach amb el Thomanerchor i la Gewandhausorchester Leipzig sota Andreas Reize; així com el seu debut al Teatro alla Scala de Milà en un concert d'Advent amb el Monteverdi Choir de Londres sota la direcció de Christophe Rousset. A més, continua la seva col·laboració amb Frieder Bernius, entre altres projectes amb el Rèquiem de Mozart a Stuttgart i Schwäbisch Gmünd, i amb el Magnificat de C. P. E. Bach en gira per Itàlia. A Riga interpretarà El Messies de Händel amb motiu del 75è aniversari del cèlebre Cor de Nens de Riga,

i amb motiu del 75è aniversari del Cor de Nens de Hannover cantarà La Creació de Haydn amb la NDR Radiophilharmonie sota la direcció de Jörg Breiding. El 2025, Florian Sievers debutarà al Festival de Salzburg interpretant la Passió segons sant Joan de Bach sota la direcció de Lionel Meunier.

Així mateix, Florian Sievers col·labora amb directors com Jordi Savall, Wolfgang Katschner i Hans-Christoph Rademann, amb el pianista Kit Armstrong, i amb conjunts i orquestres com la Dresdner Philharmonie, la Lautten Compagny Berlin, la Freiburger Barockorchester, Concerto Köln, la Hamburgische Staatsorchester i la Deutsche Kammerphilharmonie Bremen.

Les produccions operístiques ocupen també un lloc central en la seva activitat artística. A l'òpera-pasticcio J. S. Bach – The Apocalypse, estrenat el 2022 (producció: Opera2Day en col·laboració amb De Nederlandse Bachvereniging), va interpretar el 2024 el paper principal de Jan van Leyden en més de vint representacions als Països Baixos i Alemanya, entre altres escenaris al Koninklijk Theater de La Haia, el Koninklijk Theater Carré d'Amsterdam i el Bachfest de Leipzig. Ja durant els seus estudis va ser artista resident a l'Òpera de Chemnitz entre 2019 i 2021, on se'l va poder escoltar, entre altres papers, com a Pedrillo a El rapte en el serrall de Mozart.

Com a intèrpret de Lied molt sol·licitat, Sievers presenta regularment programes innovadors, entre ells juntament amb Ragna Schirmer a la sala petita de l'Elbphilharmonie d'Hamburg (2019). El 2021 va iniciar el projecte experimental Schubertlied.Salon, en què, entre altres propostes, va realitzar un arranjament del cèlebre Erbkönig de Franz Schubert per a dues guitarres elèctriques i veu.

El seu profund coneixement estilístic i l'amplitud del seu repertori queden reflectits en nombrosos enregistraments discogràfics, audiovisuals i radiofònics que abasten des del Barroc i el Classicis-

me-Romanticisme fins a l'òpera contemporània. La premsa internacional ha elogiat recentment la nova gravació de la Història de Nadal de Heinrich Schütz a càrrec de Vox Luminis, amb Florian Sievers en el paper de l'Evangalista. El 2025 es publicaran, amb la seva participació, l'obra redescoberta de Louis Spohr Die letzten Stunden unseres Heilands (Kammerchor Stuttgart i Frieder Bernius, segell Carus), l'oratori Saul de Ferdinand Hiller (Kölner Akademie i Michael Willens, cpo) i l'oratori Belsazar de Carl Reinecke (Gewandhauschor i Gregor Meyer, cpo). Així mateix, apareixeran noves gravacions de diverses cantates de Bach amb Le Concert Français (Pierre Hantaï) i la Bachstiftung St. Gallen (Rudolf Lutz).

Florian Störtz

El baix-baríton alemany Florian Störtz va irrompre en l'escena concertística europea després de les seves victòries a l'International Handel Singing Competition 2023 i al Helmut Deutsch Song Competition. Juntament amb el pianista Mark Rogers va obtenir a més el Prix de mélodie al concurs Lili et Nadia Boulanger 2023 a París i va ser guanyador de la Young Artists Platform de l'International Song Festival Zeist, Utrecht 2024. Ha estat distingit com a Rising Star of the Enlightenment.

Entre els seus compromisos recents figuren programes dedicats a Bach i Charpentier amb el Monteverdi Choir sota la direcció de Christophe Rousset; l'Oratori de Nadal de Bach amb la Scottish Chamber Orchestra dirigida per Václav Luks i també amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment sota Masaaki Suzuki; Esther de Händel al London Handel Festival sota Laurence Cummings; L'Enfance du Christ de Berlioz amb la Filharmònica NFM de Wrocław sota Paul McCreech; la Missa en si menor de Bach amb The English Concert dirigida per Kristian Bezuidenhout; i una gira europea de la Passió segons sant Mateu amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment sota la direcció de Jonathan Cohen.

Florian ha enregistrat el Rèquiem de Duruffé amb el Choir of Trinity College, Cambridge, i Stephen Layton per al segell Hyperion, i prepara el llançament del seu àlbum de debut en recital juntament amb la pianista Aleksandra Myslek per al segell Delphian.

Ha ofert recitals a Leeds amb Graham Johnson,

a Zell am See amb Helmut Deutsch, al Carnegie Hall amb el SongStudio de Renée Fleming, així com recitals de cançó francesa a la Salle Cortot de París i al Wigmore Hall de Londres.

Entre els seus pròxims projectes figuren obres de Bach amb el Collegium Vocale Gent sota Philippe Herreweghe, Alceste de Händel amb el conjunt de Sébastien Daucé, Solomon de Händel amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment sota John Butt i programes de Bach amb la Royal Northern Sinfonia dirigida per Dinis Sousa. Debutarà a l'òpera amb L'Orfeo al Festival de Glyndebourne i oferirà recitals al Newbury Festival i al Wigmore Hall.

Florian Störtz és antic alumne de la Royal Academy of Music i del Britten Pears Young Artist Programme, i rep el generós suport de la City Music Foundation. Després de créixer en l'entorn musical de la Catedral de Trèveris (Alemanya), resideix actualment a Londres. Format també com a físic, sent una profunda passió per la intersecció entre la ciència i la música.

Mikhaïl Timoshenko

Elogiat per la seva «rara bellesa de so, poderosa i balsàmica al mateix temps» (Tagesspiegel), Mikhaïl Timoshenko s'ha consolidat com un dels barítons més singulars de la seva generació, un artista igualment còmode als grans escenaris operístics i de concert com en el món íntim del Lied. Nascut en una petita localitat dels Urals a Rússia, hi va iniciar la seva formació musical i posteriorment va perfeccionar la seva tècnica a la Hochschule für Musik Franz Liszt de Weimar i a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín amb Michail Lanskoï. Entre 2015 i 2017 va ser membre de l'Académie de l'Opéra national de Paris, participant a més en el guardonat documental L'Opéra de Jean-Stéphane Bron. El 2016 va obtenir el Primer Premi del Concurs Internacional de Cant Bordeaux Médoc, el Cercle Carpeaux Lyric Prize, el Premi AROP de l'Opéra Nacional de Paris i el Primer Premi del Siemens Opera Contest. L'any següent va guanyar el Gran Premi del Concurs Internacional Maria Callas a Grècia.

Des de llavors ha interpretat papers protagonistes en teatres de tota Europa, entre ells Ottokar (Der Freischütz) al Konzerthaus de Berlín; Albert (Werther) i Prodocimo (Il turco in Italia) a l'Òpera de Lausana; Leporello (Don Giovanni) al Festival de Glyndebourne; Marcello (La bohème) a la Royal Opera House de Covent Garden; Shchelkalov (Boris Godunov) a Tolosa; Belcore (L'elisir d'amore) a Nancy; Taddeo (L'italiana in Algeri) al Théâtre des Champs-Élysées de París; i Papageno (Die Zauberflöte) a Montpeller i a l'Òpera de la Bastilla. Així mateix, va interpretar el paper protagonista a l'òpera de cambra En Silence d'Alexandre Desplat, estrenada mundial-

ment a Luxemburg i presentada posteriorment al Théâtre des Bouffes du Nord de París.

En l'àmbit concertístic ha col·laborat amb directors com Teodor Currentzis, Philippe Herreweghe, Manfred Honeck, Markus Poschner, Emmanuelle Haïm i Martin Haselböck, actuant en sales i festivals com el Musikverein de Viena, el Festival de Salzburg, el Bergen International Festival, el Festspielhaus Baden-Baden, la Filharmonica de Berlín i el Konzerthaus de Berlín.

Juntament amb la pianista Elitsa Desseva forma un dels duos de Lied més aclamats de l'actualitat, descrit com «un duo excepcional que encisa el públic» (Webtheatre). Han actuat al Wigmore Hall de Londres, al Konzerthaus de Berlín, al Brucknerhaus de Linz, al Musée d'Orsay de París i a la Hugo Wolf Akademie de Stuttgart, així com als festivals Heidelberg Frühling, Sommerliche Musiktage Hitzacker i Boswiler Frühling. El duo ha estat guardonat, entre d'altres, amb el Concurs Internacional de Música de Cambra Franz Schubert i Música Moderna (Graz), el Concurs Internacional de la Hugo Wolf Akademie (Stuttgart) i el Wigmore Hall / Independent Opera Song Competition (Londres).

La seva discografia inclou Mozart Masses (Complete) amb Christoph Poppen, el Cor de la Ràdio de Colònia i l'Orquestra de Cambra de Colònia (Naxos); Im wachen Traume – Schumann / Reimann, Byrd / Pierini, Purcell juntament amb el Delian Quartett (ECM); i Une nouvelle fête baroque! 20 ans amb Le Concert d'Astrée i Emmanuelle Haïm (Erato). El 2024, el Duo Timoshenko-

Desseva va publicar un àlbum molt elogiat per la crítica a Hänssler Classic, que inclou l'estrena mundial de cançons d'Eduard i Irene Erdmann juntament amb obres de Philipp Jarnach. El seu compromís amb la recuperació de repertori oblidat del Lied es reflecteix també en una gravació de Quatre chansons de Don Quichotte de Jacques Ibert per al segell B-Records. Les seves interpretacions poden escoltar-se a BBC Radio 3, SWR, Medici TV i a la mediateca de la WDR.

La filantropia ocupa un lloc central en la vida de Mikhail Timoshenko. Des de 2009 ofereix concerts benèfics per a infants amb trastorns mentals a Rússia i, en col·laboració amb l'organització Touch a Oremburg i el Centre d'Adaptació Social Majak a Orsk, dona suport a diverses escoles residencials per a infants amb discapacitat intel·lectual.

La Passió universal

El maig de 1723 Johann Sebastian Bach s'instal·lava a Leipzig com a cantaire i director musical a l'església de Sant Tomàs. Des de la Reforma protestant de dos segles enrere era tradició en aquest recinte, i durant els oficis matutins, entonar el Diumenge de Rams la Passió segons Sant Mateu i el Divendres Sant la Passió segons Sant Joan. A partir del Divendres Sant de 1717 es va permetre executar una Passió d'estil polifònic durant les Vespres, és a dir, a la tarda, i no exclusivament sobre el text de Sant Joan. Des de 1724 les ordenances litúrgiques de la ciutat saxona van precisar que aquestes importants manifestacions s'alternessin entre la citada església de Sant Tomàs i la de Sant Nicolau, els principals edificis religiosos.

Per les dates en què Bach va compondre les seves dues úniques Passions conservades íntegrament (les de Sant Joan i Sant Mateu, perquè de la Passió segons Sant Marc només ens ha arribat el text de Picander i la basada en Sant Lluç es considera anònima), dos-cents anys de luteranisme havien fet que Alemanya conreés diversos gèneres de passions: la passió en motet, on es cantava el text evangèlic a la manera polifònica per un mateix conjunt coral com feu Demantius; la passió dramàtica amb incursió de recitatius lliures com va fer l'auster Schütz; la passió en forma d'oratori, que incorporava elements de la cantata i l'òpera italianes, practicat per Telemann i Händel; i la passió litúrgica que trobem en Bach.

Fins al 1722, Kuhnau, predecessor de Bach en el càrrec de cantor de Sant Tomàs, havia respectat les estrictes normes de les autoritats religioses leipzigueses que es remuntaven al model polifònic de Johann Walter, conseller musical de Luter. Malgrat les limitacions que dificultaven el seu treball (el nivell mediocre de coristes i instrumentistes, del qual Bach es va queixar, o l'aprovació per les autoritats dels textos emprats en el llibret), el músic d'Eisenach va aconseguir

amb la seva Passió segons Sant Mateu una obra de dimensions colossals –es tracta de la seva composició coral més dilatada– i desusada dificultat, literalment inaudita per a la feligresia de la seva parròquia.

Bach, que havia dirigit el Divendres Sant de 1724, a l'església de Sant Nicolau, la primera interpretació de la seva Passió segons Sant Joan –que arribaria a conèixer fins a quatre versions– va concebre per al seu feu de Sant Tomàs una partitura sensiblement més ambiciosa que tenia en compte la configuració arquitectònica del temple, proveït de dues tribunes laterals (amb un orgue en cadascuna) i un espai central destinat a l'assemblea de fidels que a penes podia veure els músics, semiocults en totes dues galeries. En conseqüència, la nova Passió requeria dos cors i dos conjunts instrumentals, cadascun amb el seu orgue i el seu continu, a més de dos quartets de solistes vocals, cosa que significava un total de més de 60 intèrprets, segons ha pogut estimar-se. No és difícil, per tant, imaginar la sorpresa dels primers oients de l'obra davant semblants efectius.

Encara que la “resurrecció” de la Passió segons Sant Mateu en versió abreujada, a càrrec de Felix Mendelssohn a la Sing-Akademie de Berlín i després de dècades d'incomprensible oblit, va tenir lloc l'11 de març de 1829, en transcórrer suposadament un segle de la seva estrena, avui es considera que aquesta va tenir lloc el Divendres Sant (11 d'abril) de 1727, tornant a escoltar-se l'obra la Setmana Santa de 1729, 1736 i, probablement, cap a 1744.

La Passió segons Sant Mateu es divideix en seixanta-vuit números distribuïts en dues àmplies parts –vint-i-nou números la primera i trenta-nou la segona, corresponents als capítols 26 (1-75), i 27 (1-66) de l'Evangeli en la traducció a l'alemany de Luter– que permetien la posició entre totes dues de l'extens sermó: en total, s'ha considerat que l'ofici complet podia durar entre quatre i cinc hores.

A partir del text de Sant Mateu, molt més detallat que el de l'Evangeli de Sant Joan, i amb l'afegit de les peces madrigalesques de Picander (pseudònim de Christian Friedrich Henrici), llibretista i poeta de Leipzig autor de "Pensaments edificants sobre el Dijous Sant i el Divendres Sant", Bach desenvolupa el seu elaborat discurs musical a través de diversos elements: els quaranta-tres recitatius en estil secco de l'evangelista, responsable de la narració dels fets, acompanyat a vegades d'altres personatges (Jesús, confiat a la veu de baix sostinguda per les cordes, Judes, Pere, Summe Sacerdot, Pilat...); els recitatius acompanyats o ariosos a càrrec de les veus solistes, les catorze àries da capo que es desvinculen del drama col·lectiu per a aportar un moment de contemplativa reflexió individual (tres per a soprano, cinc per a alt, dos per a tenor i quatre per a baix) més un duo per a soprano i alt, algunes amb cor i en molts casos secundades per instruments obligats (violí, viola de gamba, flauta travessera, oboè da caccia...), els cors de la multitud, i els dotze meditatis corals litúrgics triats per Bach a partir de melodies luteranes tradicionals que, harmonitzades en una senzilla forma homòfona, reflecteixen la contrició de la comunitat de fidels. Sobresurt entre ells el conegut com a "coral de la Passió", la melodia de la qual, basada en un cant profà d'Hans Leo Hassler, Bach incorpora fins a cinc ocasions: dos en la primera part, al final de l'episodi de "L'últim sopar", i tres en la segona, com a conclusió de "Jesús davant Califàs i Pilat" i "Lliurament i flagel·lació" i gairebé al final de "La crucifixió".

Entre els dos formidables cors que atorguen principi i final a la Passió segons Sant Mateu, "Kommt, ihr Töchter, helft mir klagen" ["Veniu, filles, ploreu amb mi"] i "Wir setzen uns mit Tränen nieder" ["Ens prostrem amb llàgrimes"], l'extraordinària capacitat de Bach per a commoure i fer partícip a l'oient -amb independència de les seves creences religioses- de l'emocionant relat bíblic s'ha mantingut incòlume durant tres segles. No en va l'agnòstic Cioran escriuria: "Si algú li deu tot a Bach, sens dubte és Déu".

Juan Manuel Viana, divulgador musical

la temporada ibercamera agraeix el suport de: _____

amb el suport de

mitjans col·laboradors

amb la col·laboració de

ibercamera col·labora amb

col·labora amb nosaltres

Si voleu col·laborar amb nosaltres i conèixer els nostres programes de patrocini, contacteu amb ibercamera@ibercamera.com

segueix-nos

organitza

Temporada Ibercamera, SAU

Ibercamera és una empresa de:

GRUPCAMERA

Av. Diagonal 467, 1er 2a B - 08036 Barcelona

www.ibercamera.com

ibercamera@ibercamera.com

T. 93 317 90 50

Edició: Ibercamera, SAU

Imatge gràfica: Enric Satué

Disseny gràfic: Estudi Neus Pacheco

iber:Camera

proper concert

18/05/2026, 20 h – l'auditori

primera de mahler
orquestra gürzenich de colònia
christiane karg, soprano
andrés orozco-estrada, director
wagner / strauss / mahler

t. 93 317 90 50

www.ibercamera.com